

حال و هوای جبهه در آسایشگاه «نارالله» زنده شد

با توفیق ذاکران اهل بیت(ع) برای عبادت از جانبازان قطع نخاع؛

با توفیق ذاکران اهل بیت(ع) برای عبادت از جانبازان قطع نخاع؛ حال و هوای جبهه در آسایشگاه «نارالله» زنده شد سازمان بسیج مداحان به همراه مسئولان و اعضای مختلف این سازمان به دیدار جانبازان قطع نخاعی آسایشگاه نارالله آمده است تا قدمی در راه گرامیداشت جانبازان برداشته باشد. بر عکس برخی از آسایشگاه‌ها نه از صدای سرفه‌های ممتد خبری هست، نه از ناله‌هایی که درد را نشانه گرفته باشد. کمی که می‌گذرد علت سکوت را می‌فهمم، اینجا جانبازانی روزهای خود را شب می‌کنند که از ناحیه گردن و یا کمر قطع نخاع شده‌اند. در این دیدار مداحان خودشان فی‌البداهه روضه و شعر می‌خوانند و جانبازان با علاقه بسیار از چنین دیدارهایی استقبال می‌کنند. امروز از 30 جانباز قطع نخاعی عبادت شد که این افراد در عملیات‌های مختلف فتح المبین، خبیر، کربلای پنج و... مجروح شده‌اند. تسنیم: - قرار، ساعت 10 صبح بود؛ مقابل آسایشگاه جانبازان نارالله. میان ده‌ها نفری که جمع شده بودند، چهره مرتضی طاهری از همه بیشتر به چشم می‌آمد. مردان و زنان بسیاری با جعبه‌های شیرینی و چغیه انتظار دقیقه‌ای را می‌کشیدند که وارد فضای آسایشگاه شوند. لحظه موعود فرا رسید و همگی دسته جمعی به عبادت جانبازان رفتند. پله‌ها را بالا می‌رویم سکوت سنگینی در فضا پیچیده است؛ بر عکس برخی از آسایشگاه‌ها نه از صدای سرفه‌های ممتد خبری هست نه از ناله‌هایی که درد را نشانه گرفته باشد. کمی که می‌گذرد علت سکوت را می‌فهمم اینجا جانبازانی روزهای خود را شب می‌کنند که از ناحیه گردن و یا کمر قطع نخاع شده‌اند. حرکتی در کار نیست اما چشم‌ها خوب کار می‌کند. اگر به مردمک چشم‌هایشان خیره شوی بی‌قراری اوج می‌گیرد در همه دل‌هایی که به این دیدار آمده‌اند. * ملاقات‌کنندگان بودند که بر پهنای صورت اشک می‌ریختند چغیه‌ها را قسمت می‌کنند هر گروه تعدادی دست می‌گیرند تا آنان را پیشکش به ساحت مقدس این جانبازان کنند. بیش از آنکه جانبازان قرار از دست‌رفته‌ای در چهره‌شان به چشم آید، این بازدیدکنندگان و ملاقات‌کنندگان بودند که بر پهنای صورت اشک می‌ریختند و انگار که با دیدن هر جانبازی، دردی بر دردهایشان اضافه می‌شد و شاید آن اشک، از سر شوقی بود که بعد از مدت‌ها توفیق زیارت حماسه‌سازان هشت سال دفاع مقدس نصیب ملاقات‌کنندگان شده بود. * برای گرامیداشت جانبازان به هفته دفاع مقدس بسنده نمی‌کنند هفته دفاع مقدس به پایان رسیده است اما بزرگداشت حماسه دلاوران هشت سال جنگ تحمیلی، نشان از این دارد که مردم ما در اقصای مختلف برای گرامیداشت یاد جانبازان و حماسه‌سازان فقط به هفته دفاع مقدس بسنده نمی‌کنند و ایام دیگر سال نیز برای زنده نگه داشتن و تشکر از مقاومت این افراد قدم‌هایی برمی‌دارند. در همین مسیر سازمان بسیج مداحان به همراه مسئولان و اعضای مختلف این سازمان به دیدار جانبازان قطع نخاعی آسایشگاه نارالله آمده است تا قدمی در راه گرامیداشت جانبازان برداشته باشد. مهدی ذاکری معاون فرهنگی سازمان بسیج مداحان در گوشه‌ای از حیات آسایشگاه با لبخندی که جانبازان را مشایعت می‌کند به گفت‌وگو می‌آید. ذاکری در حین احوالپرسی با جانبازی که روی ویلچر نشسته است به خبرنگار تسنیم، می‌گوید: برنامه بازدید از جانبازان هر ساله توسط مداحان جوان و پیشکسوت ما صورت می‌گیرد. امسال نیز 100 نفر از مداحان به همراه اساتید و پیشکسوتان خود به دیدار جانبازان قطع نخاعی آمده‌اند. خداوند به ما توفیق داد که در این مراسم شرکت کنیم. * مداحان خود را وامدار جانبازان می‌دانند ذاکری همانطور که چغیه درون دست‌هایش را به رهگذری می‌بخشد، در ادامه سخنان خود بیان می‌کند: ما هر چه داریم از جانبازان است و به گفته مقام معظم رهبری «جانبازان به معنای واقعی کلمه شهید هستند» افرادی که بعضی‌شان سی سال است گرفتار تخت‌های بیمارستان هستند. معلول‌های جسمی تنفسی و... سند زنده‌ای از تقویم پرافتخار جمهوری اسلامی ایران هستند که ندای مظلومیت کشور در هشت سال جنگ تحمیلی را به گوش جهانیان می‌رسانند. او با افتخار ادامه می‌دهد: دنیا باید بداند مداحان خود را وامدار جانبازان می‌دانند. افتخارشان این است که هر ساله به دست‌بوسی این جانبازان می‌آیند و بخشی از دین خود را ادا می‌کنند. بزرگ جانباز عالم حضرت ابوالفضل است که مداحان اهلبیت(ع) وقتی از حضرت ابوالفضل روضه‌ای می‌خوانند انتهای حرفشان با حضرت گره می‌خورد و وظیفه خود می‌دانند در این مراسم شرکت کنند. * مداحان، ارتباط خود را با جانبازان حفظ می‌کنند معاون فرهنگی سازمان بسیج مداحان بازدید از جانبازان و زنده نگه داشتن ایثار این عزیزان فقط مختص این روزها و هفته دفاع مقدس نمی‌داند و می‌گوید: امروز این مراسم به صورت نمادین برگزار می‌شود اما در طول سال نیز مکرراً صورت می‌گیرد و مداحان ارتباط مداوم خود را با جانبازان حفظ می‌کنند. * جانبازان، هوای روضه حضرت عباس(ع) دارند به یکی از سالن‌ها وارد می‌شویم، مداحان دست جانبازان را می‌بوسند، شیرینی تعارف می‌کنند و چغیه‌ها را بر گردن‌شان می‌اندازند تا مانند مدالی افتخار از دلاوران جبهه‌های نبرد تشکر کوچکی کرده باشند. برخی مداحان به تقاضای جانبازان مداحی می‌کنند. جانبازان بیشتر هوای روضه حضرت عباس(ع) دارند؛ دل‌هایشان آماده شده است و وقتی روضه توسط مداحان خوانده می‌شود، اشک مهمان چهره‌های مقاوم این ایثارگران می‌شود. * حال و هوای دلاوران سجاده‌نشین را زنده کردند احمد امیری، جانشین مدیر سازمان بسیج مداحان در حاشیه این دیدار به تسنیم، می‌گوید: امروز خداوند به مداحان ذاکران توفیق داد تا در معیت پیروان از آسایشگاه نارالله و جانبازان بازدید داشته باشند. این اتفاق مبارک همه ساله به مناسبت هفته دفاع مقدس صورت می‌گیرد. جانبازان ما با خداوند قراری گذاشته و بهترین سال‌های عمر خود را وقف کردند تا ما از پای نیفتیم. * اگر ما به دنبال الگوی موفق هستیم باید ... امیری در ادامه بیان می‌کند: امروز مداحان پیشکسوت ما در کنار تخت جانبازان حال و هوای دلاوران سجاده‌نشین را زنده کردند و در این مکان دل‌های بسیاری را صفا بخشیدند. اگر ما به دنبال الگوی موفق هستیم باید این جانبازان را به جوانان خود معرفی کنیم و کنار این تخت‌ها بیاییم و ببینیم این افراد چطور زندگی خود را گذرانده‌اند. الگوهای ما آرام و خاموش در این آسایشگاه‌ها به انتظار نشسته‌اند و این ما هستیم که باید به دیدارشان بیاییم. بسیاری از مداحان امروز در حلقه عبادت از جانبازان حضور داشتند و مداحی کردند و آن‌ها را به دوران دفاع مقدس بردند. * جانبازی که در پنج سالگی قطع نخاع شده به سراغ سالن دیگری می‌رویم. یکی از جوان‌ترین جانبازان قطع

نخاعی مقابل چشمان ما قرار دارد. لب می‌گشاید و از جانبازی‌اش می‌گوید، بغض می‌کنیم وقتی می‌گوید در بمباران بجنورد در پنج سالگی طعم قطع نخاعی را چشیده است. هم‌اکنون 32 سال دارد و لیخند بر لبان برخی می‌نشیند وقتی از تأهل‌اش سخن می‌گوید. او چفیه را با لیخند زیبایی می‌گیرد بر صورت می‌کشد و می‌بوسد. به صبرش غیظه می‌خوریم و با روضه‌های آذری علی مشکینی اشک می‌ریزیم. * از سال 59 این آسایشگاه شروع به فعالیت کرده است مسعود عظیمی معاون فرهنگی آسایشگاه ثارالله همانطور که از جانبازان استقبال می‌کند و مانند همیشه مشغول گپ زدن با چند تن از آنها است، به خبرنگار تسنیم، می‌گوید: باعث سرفرازی ما است که این مجموعه نیروهای فعالی دارد و توانسته است ملاقات‌کننده‌های بسیاری در هفته دفاع مقدس جذب کند. ما از خوشحالی جانبازان خرسند هستیم و از اینکه توانسته‌ایم قدمی در این راه برداریم احساس خوبی داریم. از سال 59 این آسایشگاه شروع به فعالیت کرده است. این مرکز توانبخشی در ابتدا تحت نظارت سپاه و بعد از سپاه به بنیاد مستضعفان منتقل شد هم‌اکنون نیز با بنیاد شهید ارتباط دارد. این افراد اغلب در سنین پائین در میادین جنگ به صورت قطع نخاع جانباختند که ما امیدواریم بتوانیم با اقداماتی که صورت می‌دهیم قدمی در راه توانبخشی جانبازان خود برداریم. * نقاشی که سال 65 قطع نخاع شده به اتاق دیگری می‌رویم. تابلوهای نقاشی دیوارها را پر کرده است. پیش از اینکه کسی چیزی بگوید متوجه می‌شویم یکی از جانبازان این اتاق نقاش است. با ظرافت خاصی طبیعت را به تصویر می‌کشد جلوتر می‌رویم او روی صندلی چرخ‌دارش نشسته است و یکی از تقدیرنامه‌هایش را روی میز گذاشته است. کریم محمدی سال 65 در کردستان در پاتکی که عراق می‌زند قطع نخاع می‌شود. چهره‌اش نشاط خوبی دارد و می‌گوید زمان جنگ خبری از این همه استعداد نبود. گذران زندگی در آسایشگاه او را به طبیعت برده است. استعداد بی‌نظیرش درون قاب‌های نقاشی شده به رخ کشیده می‌شود. * 400 جانباز در این آسایشگاه سیدمهدی موسوی فیروز آبادی مدیر آسایشگاه جانبازان در جوار همان تابلوهای نقاشی کنار یکی از گلدان‌هایی که زندگی را به اتاق آورده بود، به تسنیم، می‌گوید: امروز توفیق پیدا کردیم در خدمت مداحان باشیم تا از جانبازان بستری در آسایشگاه ثارالله بازدید کنند. این آسایشگاه حدود سی و چند سال پیش که جنگ تحمیلی بچه‌های ما را مجروح کرد، آغاز به کار کرده است. وقتی از نقاط مختلفی این مجروحان به کشور آورده می‌شدند، متوجه شدیم تعداد بسیاری از این جانبازان قطع نخاعی هستند. چیزی حدود 400 جانباز در این آسایشگاه بستری بودند که از این تعداد 30 نفر از آنان قطع نخاع گردنی هستند. * سمبل ایثار و شهادت آسایشگاه ثارالله است مدیر آسایشگاه جانبازان در ادامه توضیح می‌دهد: کسانی که وارد این مکان می‌شوند معنای حقیقی ایثار و شهادت را در خواهند یافت. جوانی که 14 ساله بوده است مفاهیم خاصی برایشان تعریف می‌شود اما جانبازان ما در این سنین بدنشان را در برابر آتش‌های گلوگه قرار دادند و از میهن خود دفاع کردند و نوجوانی خود را در مقابل کشور خود گذاشتند تا مردم ما با ایثارگری این افراد به حیات خود ادامه دهند. سمبل این ایثار و شهادت آسایشگاه ثارالله است که هر یک از جانبازان نمونه‌های زنده‌ای از این ایثار است. * اتاقی که همه چیزش قرمز است به اتاق دیگری می‌رویم؛ اتاق موسی سلامت. همه چیز قرمز است؛ دیوارها، تخت‌ها، ملافه‌ها و... علت را جویا می‌شویم که با لیخند شیرین یکی از جانبازها مواجه می‌شویم. طرفدار تیم ورزشی مورد علاقه‌اش است، همین علت سرخی دیوارهاست. او متولد نجف و ورزشکار است. عکس شهدا و برخی از قهرمانان ورزشی روی دیوارها را پوشانده است. * این جانباز مولودی امام رضا می‌خواهد خواسته‌هایش را روی کاغذ می‌نویسد، می‌فهمیم علاوه بر قطع نخاعی بودن از ناحیه هر دو گوش جانباز شده و شنوایی‌اش را از دست داده است. درخواست عجیبی می‌کند می‌گوید مداحان حاضر در اتاق برایش مداحی کنند. سوال و جواب‌ها فقط نوشته می‌شود و ما در ابهام به سر می‌بریم. بر خلاف تمام جانبازان حاضر در آسایشگاه که روضه حضرت عباس(ع) را طلب می‌کنند این جانباز مولودی امام رضا می‌خواهد و مداح‌ها هر کدام بیتی می‌خوانند. چشم‌هایمان خیس می‌شود و هیچکس سر از این راز در نمی‌آورد. چفیه‌ها تمام شده است؛ حالا بر دوش هر جانبازی به یاد سال‌هایی دور، یک چفیه قرار داده شده است. برخی اشک بر چشم دارند و برخی لیخند به لب. هنوز طنین صدای مداحان در گوش است و شهدای زنده به فضای روزمره آسایشگاه برنگشته‌اند.